

H. J. M. DE BROUWER

BOOMKWEKERIJ ↕ TUINARCHITECTUUR

BOXTEL - HET SCHILD 22
TELEFOON (04106) 3279

- Coniferen, Sierheesters, Laanbomen,
- Haagplantsoen en vaste planten

HET ADRES VOOR AANLEG EN ONDERHOUD VAN TUINEN

Huishoudelijk

Parfumerieën

Eenieder weet 't
Van Kol heeft 't

!

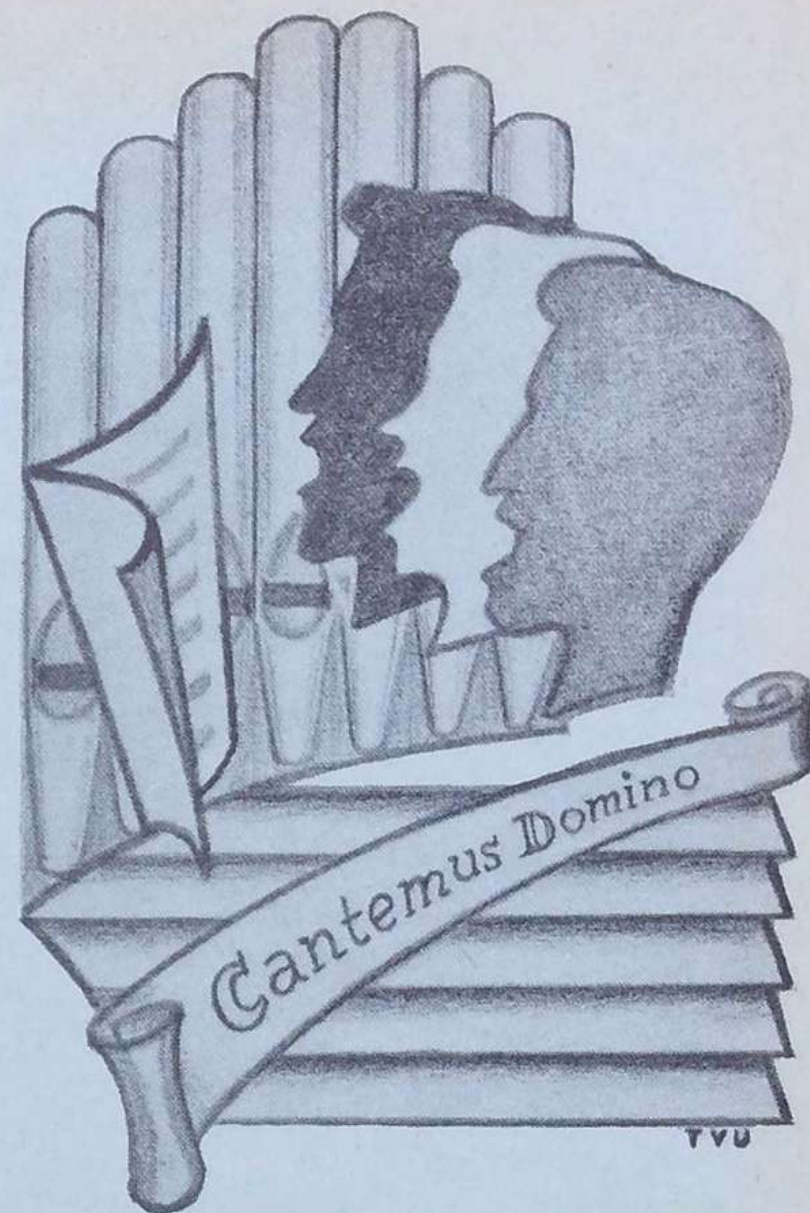
'T HUIS VOOR UW GESCHENKEN

Lederwaren

Sola

DRUK J. P. TIELEN, BOXTEL

KONTAKTBLAD ZANGKOOR

TVU

H. HARTPAROCHIE TE BOXTEL

R.K. volksmuziekschool - Boxtel

ZANGKLASSEN: HET FUNDAMENT VAN CANTASONA
CANTASONA: HET FUNDAMENT VAN HET KOOR
HET KOOR: PIJLER DER HOOGMISDIENSTEN K.R.O.

De Boxtelse Volksmuziekschool heeft ook u zeker iets te bieden

Informaties: J. B. FELIX, musicus — Ons Doelstraat 24 — Telefoon (04106) 31 45

A. ADELAARS

Breukelsestraat 4

→ SPECIALITEIT IN VERLICHTINGSARTIKELEN

Het beste adres voor:

TELEVISIE
RADIO
BANDRECORDERS
PLATENSPELERS
STOFZUIGERS
WASMACHINES
CENTRIFUGES

Voor uw
TIMMER-, HOBBIE-
en KNUTSELWERK

naar

N. BOONS

Kapelweg 32 - Boxtel - telefoon 2334

KOOPT HET BIJ

SPIERINGS DAN BENT U BETER AF !

BREUKELSESTRAAT 88

Jrg. 1 nr. 4

0/9 1963.

-1-

Kontaktblad van het Zangkoor der
I. Hartparochie Boxtel
Directeur-organist J. Felix.

Redactie: M. Sep - E. v. Lienpt
E. v. Wden - P. Bloen
Fin. Adv. C. de Brouwer.

Ceest. Adv. Z. B. H. P.v. Mulukon pastoor
Secretariaat: M. Sep vendelstraat 2.

Van de redactie.....

Het is weer zover. Het blad ligt weer kant en klaar voor U. Over de gang van zaken zijn we wel niet zò enthousiast, maar als goed lezer zult U dat uit de inhoud wel kunnen opmaken. Bovendien zult U dit maal verscheidene rubrieken niet aantreffen. Wij hebben gemeend de puzzle-rubriek te moeten laten vervallen, daar hiervoor Blijkbaar totaal geen belangstelling bestaat. Tevens spijt het ons, dat er van Cantasona niets is binnengekomen. Wij spreken daarom de hoop uit, dat wij de volgende maal in de gelegenheid zullen zijn ook het Cantasona-gedeelte ruimschoots te vullen.

Ook de heren willen wij nogmaals aansporen zich meer persoonlijk voor het blad in te zetten. Het moet toch zijn een blad, niet alleen voor U maar ook door U gemaakt.

En last but not least een opmerking m.b.t. het komende Cecilia-feest. Het wordt een daverend feest, mits U allen bereid bent mee te werken. Geen woorden maar daden.....

De Redactie.

Enige tijd terug ontvingen wij van de Weledelzeer-geleerde leer Prof. Dr. J. Smits van Waesberghe een brief, gericht aan de redactie van ons blad. Wij menen er goed aan te doen ook U kennis te laten nemen van de inhoud hiervan.

Mijne Heren,

Verheugend is het, dat U het kerkmuzikaal licht van Uw koor in de H. Hartparochie te Boxel niet onder de korenmaat plaatst, maar het door Uw Kontaktblad naar buiten laat uitstralen - wat mij betreft: over heel Nederland. Want het mag als een voorbeeld, door velen, die gearne ijveren voor goede kerkmuziek gelezen en gehoord worden, wat door Uw parochiekoor in muzikale dienstbaarheid in de liturgie wordt gepresteerd. De bladzijden 23 tot 26 van het derde nummer van Uw Kontaktblad verkondigen wel zeer overtuigend tot wat een parochiekoor onder voortreffelijke leiding van Dirigent en Bestuur in staat is, en dit, in nauwe samenwerking met een redactie, welke de vastberaden durf heeft door het middel van de publiciteit de goede zangerssfeer in het koor te bevorderen.

Het grote veldoening heb ik het derde nummer van Uw Kontaktblad gelezen. Ik hoop van harte, dat U de moed en medewerking zult vinden om voort te gaan op de ingeslagen weg.... met een zich uitbreidende lezerskring onder koorzangers van andere koren!

Van harte gelukgewenst!

Met de meeste hoogachting,

Prof. Dr. J. Smits van Waesberghe.

De muziek in het O.T. (Slot)

Ritueel gebruik van de muziek bij de Hebreëen.

Zoals we reeds in de vorige artikels hebben gezegd, had de muziek een essentiële functie in het leven van de Israëlieten. Bij alle levensactiviteiten werd ze ingeschakeld. Ook bij de godsdienstige plechtigheden speelde ze een grote rol. Hier willen we tot slot wat nader op in gaan.

Uit de geschiedenis van het O.T. is bekend, dat Mozes vele maatregelen trof en regels gaf, doch op het gebied van de muziek heeft hij niets geregeld. Slechts één uitzondering wordt vermeld. Op gezag van Jahveh n.l. regelde hij het gebruik van de trompet. Zij was immers het instrument bij uitstek. Zij was bestemd om het volk bijeen te roepen voor vergadering en, zij werd gebruikt om de oorlog te begeleiden en de kampen te doen opbreken. Opmerkelijk is nu, hoe zij bij elk van deze functies op verschillende manieren werd gebruikt. Ierd er op twee trompetten geblazen, dan betekende dit, dat het hele volk zich bij de Openbaringstent moest verzamelen. Alies men op één trompet, dan moesten de stanhoofden zich naar Mozes begeven. Schetterden de trompetten, dan moesten de kampen worden opgebroken. Hierbij had het aantal ook weer een aparte betekenis: schetterden zij éénmaal, dan moesten de kampen ten Oosten opbreken; tweemaal, dan de kampen ten Zuiden; driemaal, dan de kampen ten Westen en viermaal, dan die ten Noorden. We zien dus een verschil in betekenis tussen blazen (volk bijeenroepen) en schetteren (opbreken van kampen). Bovendien werd de trompet gebruikt om de 1^e van de maand aan te kondigen, om de opdracht van de officiers te begeleiden, op de feesten en bij jubilea. Het gebruik ervan was voorbehouden aan de priesters, in feite dus de zonen van Aaron. Later heeft David uitvoerig het gebruik van de muziek en de instrumenten geregeld. Toen de omstandigheden erom vroegen kon hij de instrumenten dan ook meer in dienst stellen van

het tabernakel. Hij gaf daardoor de eerste stoot aan de muzikale organisatie van de godsdienst en liet in grote getale instrumenten maken voor de Levieten. Zij moesten de psalmen begeleiden. Ook de regelmaat van het gezang bij de ceremonies regelde hij. Zijn grote zorg voor de luisterrijke viering van de heilige diensten in de tempel, blijkt wel uit Eccl. 47, 8-II.

Maar David deed nog meer. Zelf had hij in de viering der erediensten een zeer groot aandeel door een aantal psalmen te dichten. Tevens vormde hij volgens Josephus zelf de musici. Door al deze zorgen bereikte onder Davids koningschap de goddelijke eredienst voor Jahweh een ongekend hoogtepunt, ook op het terrein van de muzikale begeleiding. Hij organiseerde de zangers en instrumenten in klassen. Enige namen zijn ons nog bekend gebleven nl. als zanger Herman, Asaf en Etan, als instrumentalisten Zekarja, Aziel (harp), Matitjahoe(cither), Jeziel, Sjemiramot, Jechiel, Eliab, Benajahoe en andere. Het was zeer lastig, dat de Israëlieten voor de vervaardiging van de instrumenten aangewezen waren op hun buurvolken. Dit was een gevolg van de oorlog met de Filistijnen. Deze laatsten nl. hadden de Israëlieten verboden smeden te kennen, omdat anders het gevaar ontstond, dat deze zwaarden en speren gingen maken. Zo kon niemand het instrument maken; Salomon liet daarom voor de instrumenten kostbaar hout uit Orphir komen. De eredienst, zoals David die had gesticht, bleef bestaan tot de Babylonische Gevangenschap. Toen werden alle gewoonten en erediensten vernietigd. Maar de invloed bleef voortduren, want na de inwijding van Jerusalems muren werden allerlei instrumenten gebruikt koren en gezangen aangewend om de uitbundige lof en vreugde kracht bij te zetten. Veel is van het ritueel gebruik van de muziek en de instrumenten bij de Israëlieten niet te zeggen, omdat we niet weten wat hun erediensten inhielden. We weten alleen, dat de mu-

ziek diende om deze crediensten en de ceremonies te begeleiden en aanzien te geven.

Met de 3 artikelen over de Muziek in het O.T., in concreto bij de Israëlieten, hoop ik enigszins een meer duidelijk beeld gegeven te hebben van de functie van de muziek en de wijze van musiceren bij de Hebreëen. Vanzelfsprekend zou hieraan door een deskundige nog veel toe te voegen zijn. Toch hoop ik, dat deze artikelen ertoe bijgedragen hebben ons de grote waarde van onze functie als koorzanger te doen inzien, zodat we met meer vuur God zullen loven. Deze oermenselijke drang tot eredienst aan het "Hogere" moet bij ons als Katholieken tot een hoger plan verheven worden. En wij als koor met een goede geest en met goede krachten moeten hierin de anderen voorgaan.

W. Sep.

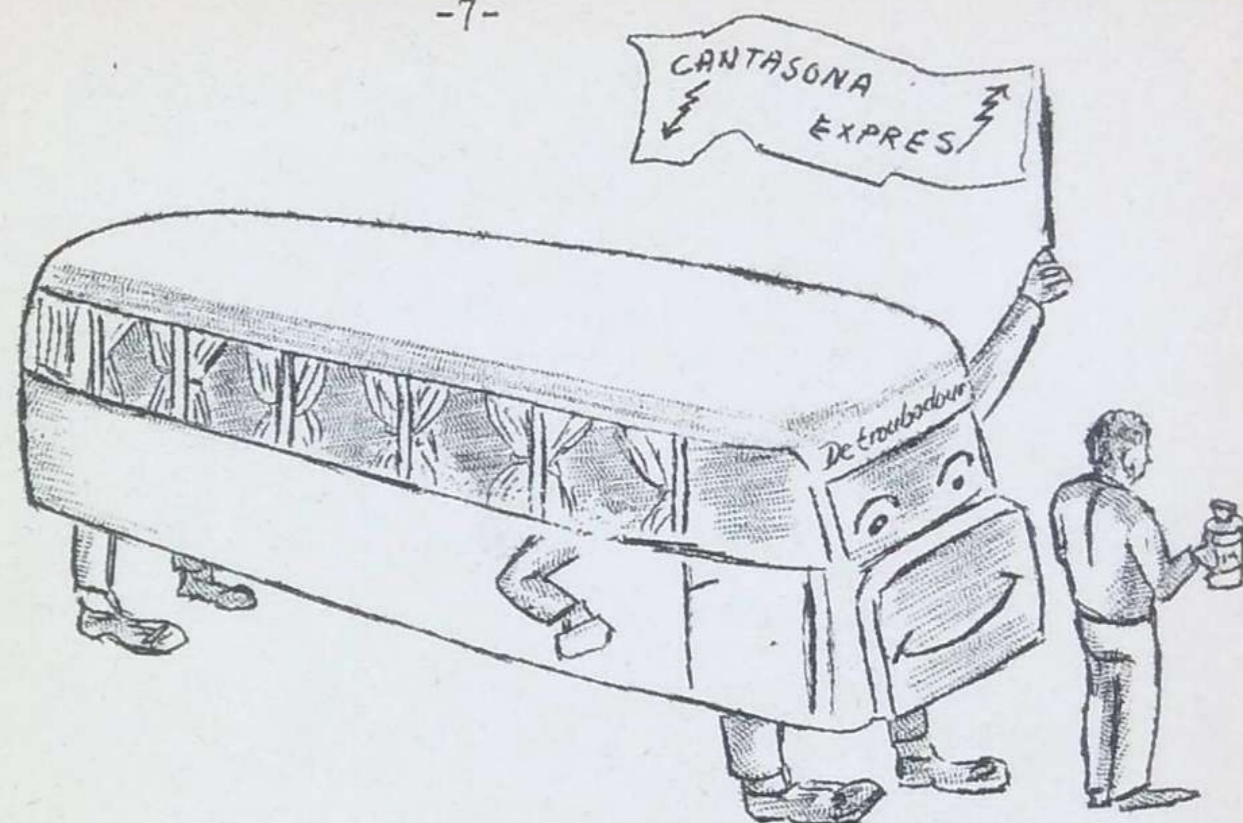
Jongenskoor als jeugdvereniging.

De titel van dit stuk is een beetje bedriegelijk. Jongenskoor als jeugdvereniging? Een jongenskoor is toch een jeugdvereniging? Waarom dat woordje als ertussen? Het is natuurlijk waar dat de zang een zekere band schept tussen de jongens en dat je zodanig kunt spreken van een jeugdvereniging. In dat opzicht is dus elk jongenskoor een jeugdvereniging. Als men echter het jongenskoor ook naast het zingen door andere bezigheden bij elkaar houdt, dan wordt het iets wat lijkt op een jeugdvereniging zoals we ons in het algemeen een jeugdvereniging voorstellen. En in dat opzicht is zeer zeker niet elk jongenskoor een jeugdvereniging.

Ik geloof dat de leden van ons koor het er allemaal over eens zijn dat een dergelijk verenigingsleven de jongens beter bij elkaar houdt en ook de zang ten goede komt. Dat wil niet zeggen dat een jongenskoor direct moet worden omgevormd tot een soort verkennersbeweging die

daarnaast ook in de kerk de gezangen verzorgd. In dat opzicht ben ik het nu wel eens met het besluit wat in mijn jongensjaren, toen ik nog bij het jongenskoor was, genomen werd door bepaalde personen om van het jongenskoor geen soort verkennersbeweging te maken, hoewel er toen mensen waren die zich graag daarvoor zouden hebben ingezet. Ik moet eerlijk zeggen dat ik het toen ontzettend vervelend vond dat het voorstel afgeketst werd. Wat natuurlijk toen verkeerd was, was het totaal ontbreken van een ander plan. Dit kwam pas later op de propen, toen ik de kikvors in mijn keel een beetje probeerde te cultiveren. Die mensen die het zaakje toen aangepakt hebben (en die het nu nog in handen hebben) hebben het op de juiste manier gedaan. Ik zou het in mijn tijd machtig gevonden hebben om enkele zondagen per jaar er op uit te trekken, te sporten of in het bos rond te ravotten. We hadden dat ook wel een keer hoor! Eén reisje, één dag in het hele jaar en daarmee was de kous af. Dus een week op kamp was er voor ons niet bij. En een reis naar Echternach en met 'n eigen bus of een reis naar Amsterdam (uiteraard met als hoofddoel de Kerkzang, maar daarnaast ook andere activiteiten) kenden we ook niet. Zegt U zelf, als dat geen zangertjes bij elkaar houdt, wat hebben we dan nodig? Dat we zoiets nodig hebben, daarvan ben ik van overtuigd. Niet om de beste zangertjes bij het koor te houden, want die zijn ook zonder dat niet van het koor weg te slaan. Maar om een koor met zestig zangertjes te houden, en trouw op de repetities te krijgen, nu er 's avonds zo'n leuke televisieprogramma's zijn, daarvoor is wel wat nodig. Zou het niet aan te bevelen zijn om ook van het mannenkoor een mannenkoor annex voetbalclub te maken? Wie weet kwamen er dan ook meer dan 10 man op de repetities!

T. v. Uden.

"Geen woorden, maar daden",

"Hand in hand, kameraden."

Op zondag 21 juli zagen we het verheugende resultaat van maandenlange samenwerking. Reeds lang was de wens gekoesterd een eigen bus voor ons jongenskoor te bezitten. En hoe kan het anders: zij was er gekomen. Onder de bezielende leiding van de 2 leiders, de Heren M. Habraken en P. Bloem, was een oude brik omgetoverd in een prachtig uitziende bus, die in de hete middagzon op het drukbezette kerkplein stond te schitteren. Eén ding ontbrak er nog aan: de inzegening om de gunst van God af te smeken onze jongens steeds onder zijn hoede veilig van en naar Boxtel te brengen. En nu was het dan zover. Na enige inleidende woorden, waarin hij de zin van het kerkelijk inzegeningsgebed nader belichtte en vol lof sprak over de pracht van het "vehikel", ging de Zeereerwaarde Heer Pastoor over tot de inzegening. Na deze ceremonie sprak de Heer de Rooij namens bestuur en

leden een loffelijk woord tot de beide leiders en hun medewerkers, waarbij hij een zekere gerechtvaardigde trots niet kon onderdrukken. Als blijk van waardering voor hun vele werk bood hij daarna de leiders een klein cadeau aan in de vorm van een sigarettenkoker met inscriptie.

Natuurlijk kon dit voor de jongens zo vreugdevolle gebeuren niet voltrokken worden zonder enige begeleidende vreugdeklanken. Gezamenlijk brachten we daarom enige meerstemmige werken ten gehore.

Na afloop hiervan sprak de Heer M. Habraken een dankwoord tot alle medewerkers en spoorde ieder aan thuis naar wat benzine om te zien, ten einde ook het rijden mogelijk te maken.

Tot slot reed chauffeur P. Bloem het in de zon schitterende pronkstuk naar zijn standplaats. Hopelijk heeft deze bus evenveel noten op haar zang als haar passagiers.

"Bon voyage and good luck!"

W. Sep.

Het woord is aan
M. Habraken:
"Benzine-bus".

Eredienst zonder muziekinstrument?

Reeds in de eredienst bij de Joden nam naast de zang het spel op muziekinstrumenten een belangrijke plaats in. Ook in de psalmen is er vaak sprake van instrumenten, waarmee volgens de psalmist God geloofd dient te worden: b.v. in psalm 150, vers 4 lezen we: "Laudate eum et choro, laudate chordis et organo". In dit vers is o.a. sprake van een "organo". Of met dit woord ons woord orgel wordt bedoeld, is aanvechtbaar, zo niet onwaarschijnlijk. In wezen doet het er eigenlijk niet toe: het feit blijft, dat reeds

in de oudheid muziekinstrumenten werden gebruikt in de eredienst.

Tot voor kort was in de Katholieke Kerk het orgel het enige instrument dat in de eredienst bespeeld mocht worden. Tegenwoordig worden ook andere instrumenten weer toegelaten, maar toch blijft het orgel het aangewezen instrument. Men kan zich afvragen: "Hoe komt dit zo?" Het orgel, dat van huis uit eigenlijk een "wereldlijk" instrument is - in de Romeinse theaters was het orgel bijzonder geliefd -, werd in de achtste eeuw vanuit Byzantium in West-Europa ingevoerd. Pas na de tijd van Karel de Grote werd officieel toegestaan het orgel tijdens diensten in de kerk gebruiken. De orgels in die tijd waren nog moeilijk te bespelen instrumenten, maar uiterst geschikt voor de lang aangehouden tonen van de cantus firmi. De oorspronkelijke functie van het orgel was dus: het ondersteunen en begeleiden van de zang. In de loop der eeuwen groeide het orgel uit tot een majestueus instrument. Reeds in de veertiende eeuw noemde Guillaume Machault het orgel: de koningin van de muziekinstrumenten. Kreeg in de loop der tijd het orgel ook betekenis als concertinstrument, geleidelijk werd de voornaamste taak van het orgel naast de begeleiding van de zang, de stichting van de gelovigen en het vertolken van hun diepste gevoelens.

Tegenwoordig met de liturgievernieuwing zijn er richtingen, die voorstaan, het orgelspel zoveel mogelijk uit de eredienst uit te banen. Grote organisten-Flor Peeters o.a. schreef er een paar maanden geleden een artikel over in de Tijd-Maasbode - hebben hierover hun ongerustheid uitgesproken. Enkele jaren terug zijn er al nieuwe bepalingen uitgekomen, die precies omschrijven wanneer het orgel mag bespeeld worden, wanneer niet. Om een voorbeeld te noemen: het orgel moet zwijgen in iedere gezongen H.Mis na het zingen van het Sanctus tot na het zeggen van het Pater noster. Hoewel deze bepalingen niet gegeven zijn om de functie van het orgel te miskennen of te ontkennen, toch sluiten zij het gevaar in, dat het orgel

steeds minder betekenis krijgt in de eredienst; misschien zelfs in onbruik zal geraken. Een andere oorzaak, waardoor het orgel aan betekenis gaat inboeten, is de bouw van nieuwe kerken zonder orgel. Vaak wordt wegens financiële omstandigheden het bouwen van een orgel uitgesteld tot latere jaren. Maar bij de bouw van de kerk, houdt men geen rekening met het feit dat er later wel eens een orgel kon komen. Is er na verloop van tijd wel geld aanwezig om een orgel te bouwen, dan blijkt maar al te dikwijls, dat er geen voldoende plaats is, of dat de akoestiek zo slecht is, dat het instrument helemaal niet tot zijn recht komt. Deze situatie is te betreuren, temeer nog omdat wij-vooral in Nederland- leven te midden van juwelen van orgels, en gevaarlijk bovendien voor de betekenis van het orgel in de eredienst.

Dat het orgel inderdaad een functie heeft, is in de geschiedenis wel bewezen. Of het in de toekomst die functie blijft behouden? Voorlopig zeker nog wel, immers als er één instrument in de eredienst gebruikt mag worden dan zal dit het orgel zijn. Wil men ook het orgel uit de eredienst verwijderen, dan zal men moeten breken met een eeuwenlange traditie en er bovendien iets voor in de plaats moeten stellen, dat nog meer de gelovigen zal stichten en hen nader bij God brengen.

H. Schoenmakers.

Fabel...

Koning Leeuw, rijk uitgedost,
 De Vorst van het dierenrijk,
 Zat op zijn troon van zachtgroen mos,
 Een ware Vorst gelijk.
 Zijn groten zaten om hem heen
 En hoorden naar zijn stem:
 De vos, de beer, de wolf, de eend,
 De kat en het hermelijn.
 Zijn boden hadden hen geneld
 - geoeffend snel te voet -
 Dat zij ten hove moesten gaan
 En met de grootste spoed;
 De edele vorst vroeg om hun raad
 In een gewichtige zaak.
 Dus hadden allen, naar het past,
 Geen ogenblik gedraald.
 Zo waren zij nu bijeen
 In het hol van Koning Leeuw
 Om raad te schaffen één voor één
 Naar wet uit vroeger eeuw.
 Vorst Leeuw verhief met kracht zijn stem
 Verhaalde zijn probleem:
 Zijn rijk was groot, de nacht aan hem
 Tot waar de zon verdween.
 Doch al zijn grote macht ten spijt,
 Waarmee hij het eens won,
 Werd zijn gebied zo uitgebreid,
 Dat hij het alleen niet aankon.
 Daarom nam hij graag hun raad
 Wat het best zou zijn gedaan
 En gaf hun tot de dageraad
 De tijd zich te verstaan.
 Het kabinet, die haast gewend,
 Hield zitting heel de nacht;
 Men wikte en men woog van alle kant,

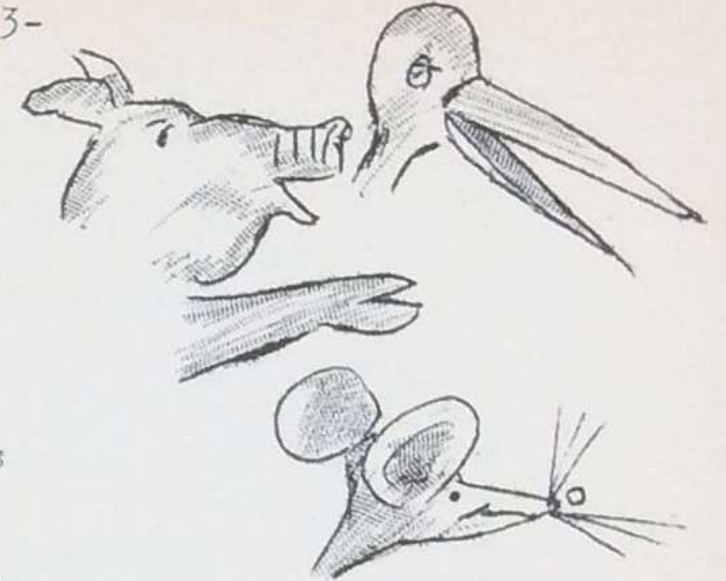

Aan alles werd gedacht.
 Zo rijpte een aanvaardbaar plan,
 Door allen goedgekeurd,
 En toen Vorst Leeuw hen weer verzocht,
 Was elk goed gehumeurd.
 "Mijn Vorst", sprak d'hooggeleerde vos,
 Premier van het ganse land,
 "Uit naam van het gehele kabinet,
 Aan Uw gezag verpand,
 Deel ik U mee na rijp beraad,
 Dat ons advies behelst;
 De stichting van een Rijksorgaan,
 Door Uzelf ingesteld.

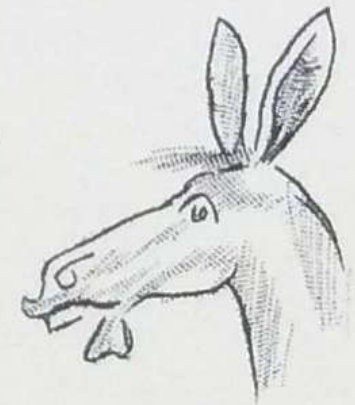

Houd zo de delen van Uw rijk
 In onderling kontakt;
 Zo ziet Gij waar problemen zijn
 En opstand tegen Uw nacht."
 En Koning Leeuw, zeer welvoldaan
 Over hun goede raad,
 Stelde meteen aan de heren voor
 Bij het woord te voegen bij de daad.
 Vier edelen werden aangesteld
 Ter leiding van het orgaan;
 De Vorst behield zichzelf slechts voor
 Het recht hen na te gaan.
 Vervolgens werd eenieder in het rijk
 Gemaand tot hulp en trouw,

Opdat het grootse nieuwe plan
 Veel vruchten dragen zou.
 Eenieder was vol lof en blij,
 Bood reeds zijn diensten aan,
 Zodat de eerste nummers goed
 Het land in konden gaan.
 Doch na die keren van succes
 Verflauwde de goede wil;
 De grote woorden bleken slechts
 Een ware modegril.
 Eenieder wachtte rustig af
 Tot het volgende blad verscheen,
 Las het dan met meer of minder vreugd',
 Doch hulp gaf er niet één.
 Zo werd de taak nog drukkender,
 Die rustte op de vier;
 Doch daaraan stoorde niemand zich,
 De Vorst nog enig dier.
 Nog steeds bestaat het Rijksorgaan
 Door hun vereënde kracht;
 Doch als dat zo steeds door moet gaan,
 Is zelfs die nog te klein.

Leert allen uit dit dierenrijm,
 Niet zonder kreuk of barst;
 Dat het meestal holle vaten zijn,
 Die klinken 't allerhardst.

W. Sep.

POT-dicht.....

Hebt U wel eens een gedicht gemaakt? Nee natuurlijk niet. Gedichten worden niet gemaakt, gedichten worden gedicht!
 Kunt U gedichten dichten? Nee? Hebt U het ooit geprobeerd? Natuurlijk. Iedereen heeft het wel eens op een ongere 4

decemberdag zitten te dichten, zo van:

Ook voor U beste Jan een cadeautje
Ik dacht: „Geef die knaap een bureautje
't Is bij hem op de kamer altijd zo'n "zeautje"
Het is je van harte gegund door Sint
Dus hoop ik dat je tevreden "bint".

Dat kan iedereen. Natuurlijk. Maar probeert U nu eens werkelijk iets goeds te dichten. Niet altijd voor Sinterklaas alleen. Waarom begint U niet eens met een limmerik?

Bijvoorbeeld zoiets:

Er was 'ns 'n man in Leeuwarden
Die kon het in huis niet meer harden
Wat deed toen die vent?
Hij kroop in een tent,
Maar sloeg eerst zijn huisje aan flarden.

Wat zegt U? Kunt U dat niet? U weet zelf niet wat U allemaal kunt. Ik heb ooit horen beweren: Men kan alles, als men maar wil. Er is toch niets leukers en gezelligers als een boekenkast vol met prachtbandjes, waarin Uw verzameling gedichten opgeborgen is? U kunt er desnoods ook iets moderns van maken, zo van:

Kilo klapte angstig dwars,
Droop drijvend door vuile waters.
Boomvlokken dreven op leuterende katers
En Keesje vloog naar Mars.

Voelt U de prachtige verheven sfeer van dit meesterwerk? Je wordt er gewoon stil van. En dit kunt U ook. Ja werkelijk. Natuurlijk niet direct zo goed, want "Vakmanschap rijpt langzaam", staat ergens geschreven, maar U kunt heel eenvoudig beginnen, bijvoorbeeld zo:

Boem tetter piep brom kleutertje
Klein prullig vies vet peutertje
Omo pak reus in't watertje
weg vuil schoon klein lief tatertje.

U ziet dat dit stukken eenvoudiger is. De inhoud is nog concreet, in tegenstelling tot de abstracte schoonheid van het bovenstaande meesterwerk.

Wat zegt U? Wilt U direct zelf beginnen? Dan zal ik U niet langer ophouden. Tussen twee haakjes, wilt U nog wat meer weten over de schone kunst van het dichten, ik kan U een spoedcursus geven à f.50,= per stuk. Verzoeken hiertoe kunt U richten aan de redactie van dit blad onder nummer 10. Ik wens U veel succes en eindig met een hekeldicht.

Een mannetje in Zaltbommel,
Die zei op een dag: "Ik ben een hommel"
Hij nam een aanloop
Zodat hij bijna verzoop,
Want hij vloog met een plons in de Dommel.
(Gelukkig kwam hij terecht op een hoop
ronmel)

Voelt U de fijne nuance?

X.

IK

Het was een lange, rechte weg. Stil en toch vol leven. Ik liep met flinke pas, en ik was niet alleen. Voor mij, achter mij en naast mij liepen mensen, allemaal bekenden van mij. Sommige groetten mij, andere deden alsof ze mij niet zagen. Het kon me echter niets schelen. Ik had meer aandacht voor de weg en de omgeving. Wat mij opviel was dat er ook mensen langs de weg zaten, sommige waaraan duidelijk te zien was dat ze niet verder

konden, andere waaraan duidelijk te zien was dat ze geen zin hadden om verder te gaan, en weer andere die door hun beste vrienden werden opgehouden.

Zeer veel bewondering had ik voor de mensen die, 'n heel eind voor mij uit, stevig doorstapten; ik deed mijn best om ze in te halen, maar dat lukte meestal niet. Velen liepen sneller en beter dan ik.

Een eigenaardige weg.

Soms aan beide zijden begrensd door reusachtige rotsmassieven, die een beklemmend gevoel gaven, een gevoel van dreiging, als kon elk ogenblik de weg, met alles erop, verzwoegen worden door die rotsen.

Dan, opeens, verdween aan een zijde de rotswand, als door een reuzenhand weggevaagd, om plaats te maken voor een diep ravijn, dat er niet minder dreigend uitzag.

Opeens doende vlak voor mij een enorme wand op, Geschrokken bleef ik staan. Wat nu? Daar kon ik niet overheen. Ik keek om....

Ik zag in de verte iemand naderen. Het was heel vreemd. Alsof ik hem kende. En toch kon ik hem niet thuis brengen. Hoe meer hij naderde, hoe onsympathieker ik hem begon te vinden.

Hij stapte flink door. Keek links noch rechts.

Naast hem viel een man. Hij keek eens naar de ongelukkige om, maar liep door, zonder hem te helpen.

Ik wilde gaan helpen, maar vreemd genoeg kon ik niet terug. De gevallen man krabbelde moeizaam over-eind en strompelde verder.

Toen zag ik naast mij ook een bekende die moeizaam voortsukkelde; ik pakte hem bij de arm, en vroeg hem wat met mij te willen eten. Hij knapte er helemaal van op en wilde direct weer verder gaan. Toen ik hem wilde wijzen op de onoverkomelijke hindernis voor ons op de weg, stond ik opeens stomverbaasd! De rotswand voor mij was opeens spoorloos verdwenen!

In plaats daarvan stond vlak voor mij de man die mij eerst zo onsympathiek had geleken.

Maar nu was hij me niet meer onsympathiek. Natuurlijk niet.

Hij had mij iets geleerd wat ik niet meer zou vergeten.

En bovendien had ik hem eensklaps herkend. Ik wist wie daar stond.

Ik had mijzelf ontmoet.

Y.

PERSONALIA

In de komende periode van 1 september tot en met 30 nov. hopen de volgende personen hun verjaardag te vieren. We wensen hun een blakende gezondheid en nog vele jaren toe.

A. Adelaars	5-9
A. Spierings	13-9
W. Spierings	3-10
H. de Brouwer	22-10
W. Sep	23-10
A. v. d. Laar	4-11
P. Bloen	9-11
J. Sep	21-11

De volgende heugelijke tijding ontvingen wij op 2 juli van dit jaar. Op die dag werden de heer en mevrouw G.J. Wanders-V. Kol verblijd door de geboorte van hun zoon Marcel Theodorus Leonardus Gijsbertus. Wij hopen dat hij zich nu reeds als een waardig toekomstig koorlid zal weten te gedragen en wensen de ouders van harte geluk.

Programma van het H.Hartkoor van 1sept.tot 17 nov.

Zondag 8 sept.1963 XIV Zondag na Pinksteren
Hoognis:Missa in hon.S.Car.
Borr.van Jenny
Orgel:Litanies van Jehan Alain.

Zondag 15 sept.1963 Hoognis:Volkszang groep B.
XV Zondag na Pinksteren

Zondag 22 sept.1963 XVI Zondag na Pinksteren
Deze Hoognis zal door de KRO
en Wereldomroep worden uit-
gezonden.

Vaste gezangen uit de missa
Diatonica van H.Andriessen.
Orgel:premier choral van
Hendrik Andriessen.

Zondag 29 sept.1963 XVII Zondag na Pinksteren.
Tevens wijdingsfeest van
de H.Michaël.
Opluistering van de plechti-
ge Hoognis in de St.Willi-
brorduskerk(buiten de veste)
te Amsterdam.
Uitgevoerd wordt de missa
"Toni deuteri"van Pater Dr.
M.Dijker A.A.,die tevens het
orgel zal bespelen.
Tijdens het offertorium:Super
flumina Babylonis van Palestr.
Na de mis:Corde et animo van
Jan Mul.

Zondag 6 okt.1963 XVIII Zondag na Pinksteren
Rozenkranszondag
Hoognis:Volkszang Groep A
Orgel:Offertoire sur les grands

jeux van Nicolas de Grigny
Lof:Super flumina Babylonis
G.da Palestr.
Salve Regina Bernabei
Ave Maria C.Verdonck
Tantum Ergo T.da Vittoria

Zondag 13 okt.1963

XIX Zondag na Pinksteren
Hoognis:Missa sine nomine
van G.da Palestrina
Orgel:Prelude en fuga in g
mineur van M.v.d.Gheyn

Zondag 20 okt. 1963

XX Zondag na Pinksteren.
Missiezondag.
Hoognis:Volkszang Groep B.
Orgel:Toccata in d moll
van Joh.Seb.Bach.

Zondag 27 okt.1963

XXI Zondag na Pinksteren
Feest van Christus Koning.
Hoognis:Missa quand io penso
van Orlando di Lasso
Orgel:Parafrase over Christus
Vincit van Jaen Langlais.

Vrijdag 1 nov. 1963

Allerheiligen
Hoognis:Missa in hon.S.Francisci
van J.Hilber
Orgel:prelude en fuga in Es
dur van Joh.Seb.Bach
Lof:Cantate Domino,de la Lande
Salve Regina Hernan Strategier
Tantum Ergo H.Andriessen
Beati Mortui Bern.Bartelink

Zaterdag 2 nov. 1963

Allerzielen.
De solemnele requiemmis
zal door de schola worden
verzorgd.

Zondag 3 november 1963

XXII Zondag na Pinksteren.
Hoognis:Volkszang Groep A.
Orgel:Concerto in g moll
van G.Fr.Händel
Lof:O salutaris, j.Vermulst
Salve Regina Bernabei
Corde et animo Jan Mul
Tantum Ergo, Jan Vermulst

Zondag 10 november 1963

XXIII Zondag na Pinksteren
Hoognis:Missa Misericorde
van Clemens non Papa
Orgel:Prelude en fuga in
b klein van Joh.Seb.Bach

Zondag 17 november 1963

XXIV Zondag na Pinksteren.
Hoognis:Volkszang Groep B.
Orgel:Concerto in d moll
van Vivaldi.

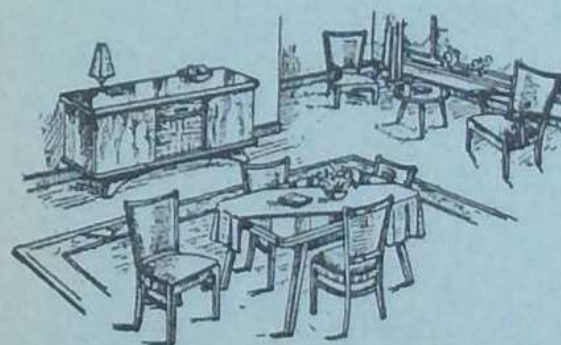

Goossens Brood HET BESTE!

VOOR AL UW ARTIKELEN
BETREFFENDE

Woninginrichting

SLAAGT U BETER BIJ

Jan Nouwens

BREUKELSESTRAAT 59 - BOXTEL
TELEFOON 23 18

Steunt
onze
! adverteerders !